Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

RĘKODZIEŁO I PRZEMYSŁ

Organ Związku Stowarzyszenia Rękodzielników Żydowskich w Krakowie.

„Rękodzieło i Przemysł" wychodzi raz na miesiąc. Przyjmowanie artykułów do 20-go każdego miesiąca
Zamówienia na egzemplarze przyjmuje Sekretarjat Stowarzyszenia ręk. żyd. Kraków, Podbrzezie 6. Nr. Telefonu 161.33.
Cena egzemplarza 30 gr. Ogłoszenia przyjmuje Drukarnia Fischera Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.

Nr. 10—11—12. Kraków, grudzień 1933. Rok IX.

Do rękodzielników żyd.

Po raz pierwszy od odzyskania niepodległości zostali mieszkańcy m. Krakowa powołani na dzień 10-go grudnia do urny wyborczej, by głosami swemi zadecydować o losach prastarego naszego grodu.

W dniu tym i my, Rzemieślnicy żydowscy, mamy złożyć egzamin dojrzałości obywatelskiej.

Wynik tego egzaminu będzie pomyślny, jeżeli pomożemy usilną agitacją i masowym udziałem w głosowaniu do pełnego zwycięstwa listom Żyd. Bezp. Bloku Gospodarczego.

Blok ten powstał po mozolnej pracy wybitnych jednostek społeczeństwa żydowskiego przy poparciu i pod egidą B. B. W. R. z Prezydentem m. WP. Drem Kaplickim na czele.

Rozumiejąc doniosłość powstania Bloku, my, Rzemieślnicy żydowscy, bez wahania i zastrzeżeń przystąpiliśmy do Bloku z tą wiarą, że w jedności jest siła, która musi zwyciężyć.

Po raz pierwszy na gruncie krakowskim stają Żydzi do wyborów nierozbici na różne partje i partyjki, ale zjednoczeni w jeden blok dla obrony wspólnych interesów. Na ołtarzu wspólnego dobra złożyło Żydostwo krakowskie wielką ofiarę. By ofiara ta nie poszła na marne, musi każdy z nas zrozumieć, że stworzenie Bloku, które już samo dla siebie jest wielką rzeczą. — nie daje jeszcze zwycięstwa. Nie możemy się spodziewać, ani nie wolno nam czekać, że ktoś za nas będzie pracował, lecz sami musimy zakasać rękawy i zabrać się do pracy, by zapewnić zwycięstwo naszemu przedstawicielowi.

Udział wszystkich Rzemieślników żydowskich w obecnych wyborach będzie wykładnikiem naszej siły organizacyjnej, według której postulaty nasze będą przez wszystkie władze respektowane.

Koledzy Rzemieślnicy!

Nie zapominajmy o tem, że kandydatura prezesa naszego Stowarzyszenia p. J. Steinberga nie jest jego osobistą kandydaturą, lecz, że na tem miejscu kandyduje całe rzemiosło żydowskie i drobny przemysł.

Idąc wspólnie z całem żydostwem na liście Bezp. Bloku Gospodarczego, nie czynimy tego tylko dla zdobycia mandatu, lecz w pełnej świadomości i zrozumieniu skutków, które w przyszłości mogą być dla całego żydostwa zbawienne.

Rzemiosło żydowskie zorganizowane w Stowarzyszeniu rękodzielników żydowskich „Szomer - Umonim" w Krakowie jest od szeregu lat członkiem Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem z własnej woli i z przekonania, że tylko poparcie z całych sił Rządu Marszałka Józefa Piłsudskiego może Polsce zapewnić

mocarstwowe stanowisko i daje możność Żydom spokojnej egzystencji w Państwie.

Toteż obowiązkiem każdego rękodzielnika, drobnego kupca i drobnego przemysłowca jest nietylko samemu głosować, ale też jaknajusilniej za listą Bezp. Bloku Gosp. agitować. Tylko usilna praca i zrozumienie potrzeby jaknajliczniejszego przedstawicielstwa żydowskiego w Radzie Miejskiej, da pełne zwycięstwo listom, na których rzemiosło żydowskie w osobach p. Prezesa Steinberga w Okręgu VI. i p. Dyr. Ehrlicha w Okręgu XI. kandyduje.

Do tej pracy i do złożenia głosów na naszych kandydatów wzywa wszystkich rzemieślników

ZARZĄD
STOW. RĘKODZIELNIKÓW ŻYDOWSKICH
„SZOMER - UMONIM“ W KRAKOWIE.

Przed wyborami do Rady miasta Krakowa.

Jestem pod wrażeniem wielkiej mowy przedwyborczej Prez. naszego Miasta p. Dra Kaplickiego, wygłoszonej na wiecu wyborczym w sali Starego Teatru, chciałbym zatem słów kilka skreślić do ogółu rzemieślników.

Bezpartyjny Blok Współpracy Gospodarczej wziął na siebie zadanie utworzenia w łonie zarządu miasta jak i ich radców jednolitego frontu dla polityki gospodarczej, opartej na szerokiej współpracy z Rządem.

Kraków, jako miasto stołeczne, wysunięte ku granicom Zachodu, ma specjalne dane, by stać się ośrodkiem życia gospodarczego i kulturalnego.

Ogół rzemieślników, w którym leży duża możliwość przyczynienia się do spełnienia tego zadania, znajduje się w warunkach złych, gdyż praca jego nie bywa należycie wynagradzana, a część społeczeństwa, mogąca dać rzemieślnikom jaką taką pracę, zadania tego nie spełnia należycie.

Fundament dobrobytu gospodarczego buduje się od dołu. Jeśli rzemieślnik w mieście niema roboty, robotnik nie znajdzie pracy, a kupiec swego towaru niema komu sprzedać.

Ogół rzemieślników, mimo znacznego ruchu budowlanego i ogólnego zapotrzebowania społeczeństwa niema roboty, którą w wielkiej mierze wykonują pokątni partacze i fuszerzy. Utarł się zwyczaj, że kwalifikowanego rękodzielnika nie wzywa się do złożenia ofert, w mniemaniu, że ten opłacający wszelkie podatki i daniny będzie droższy od pokątnego fuszera, który tego wszystkiego nie opłaca. Tymczasem kwalifikowany rękodzielnik nietylko kalkuluje sumiennie, ale daje pełną gwarancję dobrego wykonania.

Rozumiemy, że Władze nie są niewyczerpane i wszystkim roboty dać nie mogą, gdyż licząc się z wydatkami budżetowemi roboty takiej udzielają w granicach zapotrzebowania. Z drugiej jednak strony musimy żądać, aby robota ta była wykonaną przez kwalifikowanego rzemieślnika po cenie ofertowej.

Drugim ważnym postulatem jest słuszne narzekanie rzemieślników na nadmiar warsztatów i tworzenie się coraz to nowych w okresie, kiedy kryzys gospodarczy przybiera katastrofalne rozmiary.

Tutaj muszą znaleźć rzemieślnicy posłuch sfer miarodajnych, a samodzielny rzemieślnik, bo i tak sam miarodajnych, a samodzielny rzemieślnik, bo i tak sam wszystkiego zrobić nie jest w stanie, przy większym obrocie da pracę znacznej ilości bezrobotnym.

Koniecznem jest rozpocząć akcję budowy tanich domów, mogących dać ludzkie pomieszczenie tak rzemieślnikom, jakoteż klasie pracującej; wszak na Zachodzie mieszkania dla tych sfer mają możliwy komfort i to na tanich warunkach czynszowych, u nas zaś znaczna część ludności biedniejszej nietylko niema tych udogodnień, lecz zamieszkuje nory urągające wszelkiej higjenie i elementarnym wymaganiom.

Warsztaty pracy, w których pracują rzemieślnicy, zajmują często kąt ich mieszkania, a kwestja pomieszczenia tych warsztatów nie da się uregulować ustawą przemysłową, lecz tylko zakrojoną na wielką skalę rozbudową miast w tym kierunku.

Rzemieślnik, którego skromne utrzymanie jest przysłowiowe, a który poza zarobkiem na utrzymanie siebie i swojej rodziny, niema większych aspiracyj, ma zaufanie do Bezpartyjnego Bloku Współpracy Gospodarczej, gdyż widzi w nim jedyne wyjście z ciężkiego położenia gospodarczego i wierzy, że dążenia Bloku doprowadzą do poprawy stosunków gospodarczych w Krakowie.

Na obu listach Bezpartyjnego Bloku Gospodarczego widnieją nazwiska rękodzielników krakowskich, tak Żydów, jak i Chrześcijan.

Tu na tem miejscu oświadczamy, iż współpraca żydowskich i chrześcijańskich rzemieślników na terenie Krakowa szła zawsze w kierunku poprawy losu rzemiosła w Polsce, toteż wspólnem dążeniem naszem w Radzie Miasta Krakowa będzie wzmocnienie naszych sił w kierunku poprawy bytu rzemieślników.

MAURYCY FISCHER.

Ulgi w spłacie zaległości podatkowych.

W Dzienniku Ustaw Nr. 94 ukazało się dawno oczekiwane rozporządzenie ministrów skarbu i spraw wewnętrznych w sprawie ulg w spłacie zaległości podatkowych.

Rozporządzenie to reguluje sposób spłaty zaległości, powstałej przed 1-ym października roku 1931 w podatkach **gruntowych, od nieruchomości, przemysłowym, dochodowym, majątkowym, oraz od spadków i darowizn.** (Niezrozumiałem jest, dlaczego rozporządzenie to nie obejmuje **podatku od lokali).**

Za zaległości podatkowe właścicieli nieruchomości budynkowych uważa się nieuiszczone w terminach ustawowych należności podatkowe, dla których za podstawę wymiaru służył dochód z tych nieruchomości lub też wartość majątkowa tych nieruchomości, a za zaległości podatkowe przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych — dochód z nich lub dochód z majątków, służących do prowadzenia tych przedsiębiorstw, bądź wartość majątków.

Spłatę zaległości podatkowych, przypadających od rolników i właścicieli nieruchomości budynkowych, które są lub zostaną zabezpieczone hipotecznie na ich majątku nieruchomym rozkłada się z urzędu na **20 równych rat półrocznych, poczynając od 1-go stycznia roku 1935, za opłatą odsetek za odroczenie w wysokości 4 i pół proc.** w stosunku rocznym, licząc od 1-go października roku 1933. Kary za zwłokę oraz odsetki za odroczenie, przypadające od tych zaległości za okres od ich powstania do 30 września r. b. włącznie, **będą umorzone.**

Prawo ratalnej spłaty zaległości podatkowych, korzystających z przywileju pierwszeństwa, przysługuje zainteresowanym płatnikom bez względu na wysokość obciążeń hipotecznych, figurujących na ich majątku.

Płatnikom, którzy nie posiadają majątku nieruchomego, na którym możnaby zabezpieczyć od nich zaległości podatkowe, w myśl rozporządzenia,

UMARZA SIĘ Z URZĘDU CZWARTĄ CZĘŚĆ TEJ ZALEGŁOŚCI.

Umorzenie to następuje pod warunkiem uiszczenia pozostałych 3/4 części w 12 równych ratach kwartalnych, począwszy od 1-go stycznia roku 1935, za opłatą odsetek za odroczenie w wysokości pół procent miesięcznie, licząc od 1-go października r. b.

O ile płatnik posiada zaległości w kilku podatkach, wówczas umorzenie i spłata następują w każdym z tych podatków oddzielnie. Kary za zwłokę, jak również odsetki za odroczenie będą umorzone. Natomiast płatnicy, którzy nie uiszczą w terminach dwóch kolejnych rat,

TRACĄ PRAWO DO DALSZYCH ULG.

W myśl nowego rozporządzenia, posiadaczom przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych, oraz innych na zwysk obliczonych przedsiębiorstw, których zaległości podatkowe są lub zostaną zabezpieczone na ich majątku nieruchomym, mogą władze skarbowe na indywidualnie wnoszone i należycie uzasadnione podania zezwalać w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, na spłatę ratalną tych zaległości.

Załatwianie tych podań należy do izb skarbowych i do ministerstwa skarbu, Izby skarbowe będą załatwiały sprawy zezwoleń na ratalną spłatę do kwoty 100.000 zł. na okres 5-ciu lat. Pozostałe sprawy będzie załatwiało ministerstwo skarbu na wniosek izb skarbowych.

Stosownie ulg w podatkach komunalnych w odniesieniu do przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i innych należeć będzie do kompetencji wojewodów, a kompetencje ministerstwa skarbu, jako instancji odwoławczej, należeć będą w zakresie podatków samorządowych do ministerstwa skarbu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych.

Częściowe umorzenie zaległości podatków samorządowych należeć będzie do własnego zakresu działania związków samorządowych.

Ulgi powyższe nie będą stosowane do zaległości powstałych wskutek jawnej złej woli płatnika, którą oceniać będzie ministerstwo skarbu, mogące przenieść to prawo na izby skarbowe, względnie w zakresie podatków samorządowych — na wojewodów.

Zaznaczyć należy, że urzędy skarbowe przypuszczalnie nie będą stosowały powyższego rozporządzenia do czasu otrzymania szczegółowych instrukcyj, wykonawczych od izb skarbowych. Spodziewane są zatem w najbliższym czasie dalsze przepisy wykonawcze do tego rozporządzenia.

Niemniej jednak oczekiwać należy, że do czasu otrzymania tych instrukcyj wykonawczych urzędy skarbowe wstrzymają egzekucję tych zaległości, które w myśl cytowanego orozporządzenia wchodzą w zakres udzielonych ulg.

Rzemieślnicy żyd. głosują w okr. V, VI i XI na listę Bloku żyd. - W innych okręgach na kandydatów listy Bezp. Bloku Pracy Gospodarczej.

Joachim Steinberg, Kraków.

Postulaty rzemiosła

(ciąg dalszy)

PODATKI.

1) Wszelkie podatki opłacane przez rzemieślników, tak państwowe, jak i komunalne winny ulec scaleniu w jeden wspólny podatek, gdyż wielokrotność podatków utrudnia rzemieślnikowi płacenie, i podraża niepomiernie administrację państwową i komunalną.

2) Aż do przeprowadzenia tego postulatu podatek przemysłowy (obrotowy) winien być w zasadzie zniesiony, w każdym zaś razie ograniczony do wysokości ½% od obrotu.

3) Minimum egzystencji, wolne od płacenia podatku dochodowego, winno być podniesione do wysokości 3.000 zł. rocznego dochodu.

4) Narzędzia pracy i wszelkie maszyny pomocnicze, jak i surowce znajdujące się w obróbce oraz półfabrykaty winny być wolne od egzekucji, — podobnie i majątek rzemieślnika do wysokości 1000 zł.

5) Zaległości podatkowe pod koniec r. 1932 winny być generalnie odpisane.

6) Postanowienia ustawowe o patentach dla kat. przemysłowej VIII., VII. i VI., winny być zmienione w tym kierunku, że podstawę przynależności do danej kategorji winna stanowić ilość robotników, — zatrudniona **przeciętnie w roku.**

Właściciel warsztatu w żadnym wypadku nie powinien być wliczony do ilości zatrudnionych pracowników.

Uregulowanie ustawodawstwa podatkowego jest dla rzemiosła sprawą wprost decydującą o jego istnieniu.

Jeżeli rzemiosło wykazuje dzisiaj stosunkowo wielkie zaległości podatkowe, przekraczające przeważnie jego ogólny stan majątkowy, to winę tego należy przypisać przedewszystkiem wielkiej różnorodności tych podatków w najrozmaitszych formach, jak podatek przemysłowy w dwojakiej postaci: podatku od obrotu i świadectw przemysłowych, dochodowy, lokatorski, od nieruchomości, wodociągowy itd. itd. oraz wszelkiego rodzaju dodatki do podatków na rzecz samorządów. Ta różnorodność powoduje, że rzemieślnik, naogół chętny płatnik podatków, — gubi się w nich, zapomina o różnych terminach płatności, o tem, które już zapłacił, a których jeszcze nie, zaległości wzrastają bez jego wiedzy i winy, aż wkońcu przerastają wogóle jego możność płatniczą.

Następstwem tego egzekucje i licytacje, doprowadzające rzemieślnika do całkowitej ruiny, dla Skarbu Państwa bezpłodne, gdyż majątek ruchomy rzemieślnika jest z reguły tak mały, że sprzedaż licytacyjna tego majątku nie pokrywa nawet kosztów egzekucyjnych.

W interesie zatem Skarbu Państwa należy w drodze ustawodawczej te wielokrotne formy podatków skasować i ustanowić podatek w jednolitej formie, tak aby rzemieślnik wszystkie te opłaty podatkowe, ujęte w jedną całość mógł regularnie płacić, a wtedy zaległości znikną, Skarb Pańswa otrzyma swoje pieniądze, obywatelom zaś zaoszczędzi przykrości, związanych z postępowaniem egzekucyjnem.

Nawiązując do postępowania egzekucyjnego, musimy zwrócić uwagę na tę okoliczność, że egzekucje obejmujące cały majątek rzemieślnika, z jednej strony całkowicie niszczą solidnego żywiciela rodziny, z drugiej zaś strony pozbawiają Skarb Państwa ogromnej ilości obywateli, płacących podatek, gdyż uniemożliwiają im dalsze prowadzenie warsztatu.

Dla tych powodów wysuwamy żądanie, aby majątek ruchomy rzemieślnika do wysokości 1.000 zł. zwolnionym był ustawowo z pod zajęcia za wszelkie zaległości podatkowe.

Jak na początku wspomniano, zaległości podatkowe rzemieślników przekraczają przeważnie wartość ich całego majątku ruchomego, są one przeto nieściągalne.

Istnieją wprawdzie rozporządzenia ministerjalne, że na skutek indywidualnych podań, Izby, względnie Urzędy Skarbowe mogą odpisywać zaległości podatkowe pod koniec r. 1931, lecz to sprawy nawet połowicznie nie załatwia, gdyż nim takie podanie indywidualne przy naszym toku urzędowania załatwionem zostanie, będzie już dawno po licytacji.

Urzędy Skarbowe zdają sobie doskonale z tego sprawę, że wszelkie te egzekucje są bezcelowe i że koszta egzekucyjne są dla Skarbu Państwa stracone, jednakże wobec nakazów z góry — muszą te beznadziejne zresztą egzekucje przeprowadzać.

Płatnicy maltretowani o zaległości dawne, nie płacą ani tych ani należytości bieżących.

Należy więc w interesie płatników, a Skarbu Państwa w pierwszym rzędzie, zaległości pod koniec roku 1932 generalnie odpisać, a wtedy umożliwi się zapłatę bieżących podatków.

Skarb Państwa, jak każdy wierzyciel prywatny, winien w tym wypadku ratować co się da, by nie tracić wszystkiego.

Podatek przemysłowy (obrotowy), o ile chodzi o rzemieślników, został już ostatniemi zarządzeniami p. Ministra Skarbu złagodzony, winien być jednakże wobec rzemieślników całkowicie zniesiony a w każdym razie ściągany u źródła, tj. we fabrykach surowców, a przy surowcach i narzędziach pochodzących z zagranicy — doliczany do cła.

Przepisy o patentach przez ograniczenie ilości osób zatrudnionych w rzemiośle VIII., VII. i VI. kategorji, uniemożliwiają rozwój rzemiosła i drobnego przemysłu, gdyż granice, zakreślone temi postanowieniami są zbyt szczupłe, a drobne, chwilowe przekroczenia ich przez rzemieślnika pociągają dlań fatalne następstwa.

Do kat. VIII. np. zalicza ustawa warsztaty zatrudniające tak przy fabrykacji ręcznej, jak i przy stosowaniu silników mechanicznych od 1 do 4 robotników, licząc w tem właściciela przedsiębiorstwa i członków jego rodziny, zatrudnionych w przedsiębiorstwie.

Patenty VIII., VII. i VI. kat. wykupuje przygniatająca większość rzemieślników. Mało jest zawodów tego rodzaju, że przez cały rok mogą zatrudniać mniej więcej stałą ilość robotników, jak np. rzeźnictwo, masarstwo i nieliczne inne.

Wszystkie natomiast inne rodzaje rzemiosła są w zasadzie rzemiosłami sezonowemi, i tak np. kuśnierstwo pracuje tylko od października do lutego, wszystkie zawody budowlane jak murarstwo, ciesielstwo, stolarstwo, ślusarstwo, malarstwo, pokostnictwo i t. p. pracuje tylko od kwietnia do końca października, krawiectwo tylko w sezonie wiosennym i jesiennym.

Podczas, gdy w pełnym sezonie rzemieślnik wykupujący patent kat. VIII. mógłby zatrudniać o jednego do trzech robotników więcej niż mu patent pozwala, to w sezonie martwym z reguły pracuje sam, przy pomocy najwyżej jednej lub dwóch sił najemnych. Chociaż zatem rzemieślnik taki mógłby w sezonie zatrudniać więcej ludzi, woli zrezygnować z przyjęcia większej ilości zamówień, gdyż korzyści stąd osiągnięte nie pokryją mu strat, wynikłych z postanowień o patentach i z następstw ich przekroczenia w postaci kary za przekroczenia z art. 98, stałego zaliczenia do wyższej kategorji, wyższego wymiaru podatku obrotowego i dochodowego etc. Wobec tego pozostaje on zawsze tym małym rzemieślnikiem o słabej dla Państwa sile płatniczej.

Tym zgubnym dla rozwoju rzemiosła skutkom postanowień o patentach, jak długo te całkowicie nie mogą być zniesione, należy zapobiec w ten sposób, że do przepisów o ilości zatrudnionych w danej kategorji sił najemnych doda się słowa „przeciętnie w roku“ i tak np. przepis o kat. VIII. powinien brzmieć: kateg. VIII. zatrudnia tak przy fabrykacji ręcznej jak i przy zastosowaniu silników mechanicznych **od 1—4 robotników przeciętnie w roku.**

Właściciel zakładu jak i członkowie rodziny nie wliczają się do ilości sił najemnych.

To samo dotyczy kategorji VII. i VI.

Kontrola ilości zatrudnionych przeciętnie w roku robotników jest dla władz skarbowych łatwo dostępna w drodze wglądu do rachunków Kas Chorych.

Wprowadzając takie postanowienia, Skarb Państwa umożliwi rzemiosłu jego rozwój a sam zyska coraz silniejszych płatników.

PODATEK OBROTOWY.

W myśl postanowień o podatku obrotowym, od płacenia tego podatku wolny jest podatnik, którego obrót nie wynosi więcej niż zł. 1.500.— rocznie, — a więc tylko żebrak.

Zważyć należy, że podatek obrotowy opłacany jest od sumy całego obrotu, a więc od sumy wartości sprzedażnej produktów, składającej się z kosztów nabycia materjału surowego, z kosztów włożonej robocizny, opłacanych świadczeń społecznych, czynszu lokalu przemysłowego i wreszcie zarobku rzemieślnika. Przyjąwszy, że czysty zarobek rzemieślnika wynosi 20% od sumy sprzedanych wyrobów, to przy **obrocie 6.000 zł.** produkcji rocznej, zarobił on na czysto na swoje i rodziny utrzymanie 1.200 zł., czyli 100 zł. miesięcznie, a więc 24 zł. tygodniowo.

Z obrotu 6.000 zł. przypada jednak na podatek obrotowy według obecnych postanowień kwota zł. 150 plus 10%, tj. zł. 165.—, pozostaje mu zatem na zapłacenie mieszkania prywatnego i utrzymanie swojej rodziny w rzeczywistości tylko zł. 1.035, tj. tygodniowo niespełna 22 zł., a więc 3 i pół zł. dziennie.

Czy w tym stanie rzeczy rzemieślnik, po osiągnięciu 6.000 zł. obrotu, czego przeciętnie nie osiąga, może płacić podatek obrotowy?

Żądamy wobec powyższego, aby podatnik osiągający nie więcej niż 6.000 zł. obrotu rocznego, zwolniony był wogóle od płacenia podatku przemysłowego.

PODATEK DOCHODOWY.

Ustawa przyjmuje jako minimum egzystencji wolne od podatku — dla stanu średniego dochód w wysokości 1.500 zł. rocznie, natomiast dla robotników i pracowników umysłowych minimum to wynosi 2.500 zł. rocznie.

Jeżeli zważymy, że robotnik względnie pracownik umysłowy przy dochodzie rocznym 2.500 zł., nie płacący więcej żadnych innych podatków, wolnym jest również od płacenia podatku dochodowego, to nie możemy pojąć, dlaczego rzemieślnik, wykupujący patent, płacący podatek obrotowy, obciążony świadczeniami społecznemi i td. i td., już przy dochodzie rocznym 1.500 zł. obciążony jest również i podatkiem dochodowym, podczas, gdy rolnik, posiadający 10 hektarów ziemi, a więc majątek większy od 90% rzemieślników, jest również od płacenia podatku dochodowego zwolnionym.

Czy może dlatego, że w czasie, kiedy te normy uchwalano, w Sejmie rządziły stronnictwa chłopskie i socjalistyczne i cały ciężar podatków i świadczeń społecznych, w drodze wzajemnych ustępstw przerzuciły na przemysł i stan średni?

Innego uzasadnienia tej paradoksalnej sytuacji znaleźć nie możemy.

Z natury rzeczy stopa życiowa samodzielnego rzemieślnika musi być wyższą niż stopa życiowa robotnika i dlatego żądamy zmiany ustawy w tym kierunku, że jako minimum egzystencji wolne od płacenia podatku dochodowego dla stanu średniego ustanawia się dochód roczny 3.000 Zł. przy równoczesnem obniżeniu procentowych stawek podatku.

SUKCES RZEMIOSŁA BUDOWLANEGO W NOWELI DO USTAWY PRZEM. Z R. 1927.

Dzięki staraniom stałego Komitetu wykonawczego ogólnopolskiego Zjazdu Mistrzów murarskich, ciesielskich i kamieniarskich (z siedzibą w Krakowie, ul. Syrokomli 24). przy usilnem poparciu centralnego Związku rzemieślników Żydów w Polsce (Warszawa, Bielańska 7, prezes Joachim Steinberg z Krakowa) rzemiosło budowlane znalazło w noweli do ust. przem. zrozumienie swoich postulatów, czego najlepiej dowodzi następujące pismo:

Warszawa, dnia 18 listopada 1933, Ministerstwo Przemysłu i Handlu Nr. Pa. II. L./28. Do Stałego Komitetu wykonawczego ogólnopolskiego Zjazdu Mistrzów murarskich, ciesielskich i kamieniarskich w Krakowie, ul. Syrokomli 24. W związku z memorjałem z dnia 15. VIII. 1933 w sprawie nowelizacji prawa przemysłowego, komunikuje się, że w ostatniej redakcji projektowanej noweli do prawa przemysłowego art. 145 tego prawa został uzupełniony tylko jednym ustępem, mianowicie ustępem o następującem brzmieniu:

Do samoistnego wykonywania rzemiosła wchodzącego w zakres robót budowlanych, wyszczególnionych w art. 333 i 334 rozp. Prezydenta Rzpltej z 16. II. 1928 o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) **wymagane jest posiadanie tytułu mistrza** (majstra) **danego rodzaju rzemiosła** (art. 158 i 159), natomiast projektowany dawniej dodatkowy ustęp 2, dotyczący kierowników robót budowlanych został całkowicie skreślony.

Naczelnik Wydziału
podpis nieczytelny.

ZE ZWIĄZKU KREDYTOWEGO.

Dzięki nieugiętej woli jednostek, które postanowiły w jaknajkrótszym czasie przeprowadzić sanację w Związku kredytowym, udało się Komitetowi osiągnąć pomyślne wyniki.

Najlepszym dowodem tego jest wzajemne zaufanie i zwiększone obroty, tak, że obecnie zasoby Spółdzielni pozwalają wszystkim członkom korzystać z przysługującego im prawa kredytu.

Komitet sanacyjny zwraca się tą drogą do tych, którzy jeszcze swego obowiązku wobec Spółdzielni nie spełnili, by zgłosili się jaknajrychlej w Związku kredytowym, Grodzka 21, w godzinach urzędowych, celem spełnienia na nich nałożonego obowiązku.

Dalszy rozwój Związku kredytowego zależy tylko od samych członków. **nn.**

Życzenie.

Koledze **Heubergerowi** z okazji zaślubin jego córki, składa serdeczne życzenia

Redakcja.

Kronika żałobna.

BŁP. ŁAZARZ HALPERN.

Nieubłagana śmierć wyrwała z naszych szeregów drogiego kolegę, członka Zarządu błp. Łazarza Halperna, który swą cichą i ofiarną pracą zaskarbił sobie uznanie u wszystkich kolegów. Błp. Halpern do ostatniej chwili stał jak wierny żołnierz na posterunku i sumiennie pełnił każdą przydzieloną Mu funkcję. Pracował w bibljotece, widzieliśmy Go jeszcze 2 tygodnie temu przy sprzedaży biletów do naszego teatru, którym się gorliwie zajmował. To też wiadomość o Jego śmierci wywarła przygnębiające wrażenie na tych, z którymi się codziennie w pracy organizacyjnej spotykał.

Ci wszyscy, którzy wspólnie z błp. Halpernem pracowali, zachowają Go na zawsze w pamięci.

Pozostałej rodzinie wyraża tą drogą najserdeczniejsze współczucie **Zarząd.**

WSZYSCY rękodzielnicy głosują na listę Bloku Żyd. w okręgu V. VI. i XI.

Wydawca Za Stow. Żyd. Ręk. J. Steinberg. Naczelny redaktor: J. Goldstein Redaktor odp.: Wilhelm Heuberger
Drukarnia J. Fischera w Krakowie. Grodzka 62. — Tel. 104-12.

V. Okręg składa się z 10 obwodów głosowania

Lokal urzędowy V. Okr. Kom. Wybor. w III. Szkole Miejsk. ul. Lubomirskiego 21.

Obw. Nr	Ulica względnie plac	Lokal głosowania
1	Blich nieparz. i parz. 6 — 9, Bonerowska nieparz. wszystkie, Gen. Dwernickiego parz. wszystkie, Kołłątaja nieparz. wszystkie, Librowszczyzna 1, 3, Św. Łazarza 3, Morsztynowska 1, Sołtyka parz. wszystkie, Wielopole parz. 22 — 30.	ul. Kopernika 1
2	Józefa Dietla 80, 84, Librowszczyzna parz. wszystkie, Andrzeja Potockiego 18, 19, Starowiślna parz. 4 — 22, Wielopole nieparzyste wszystkie i parzyste 2 — 14, Zyblikiewicza 1, 5.	ul. Kopernika 1
3	Bonerowska parzyste wszystkie, Kopernika nieparz. 1 — 11 i parz. 2—16, Librowszczyzna 7, Morsztynowska parzyste wszystkie, Pańska nieparzyste wszystkie, Potockiego parz. i nieparz. 9 — 13, Radziwiłłowska parz. 2 — 14, Wielopole 34, Zyblikiewicza nieparzyste 9 — 19 i parzyste wszystkie.	ul. A. Potockiego 18
4	Blich 3, 4, Gen. Dwernickiego nieparz. wszystkie, Grzegórzecka parz. 4 — 20, Kołłątaja parzyste 2 — 14, Kopernika nieparz. 13 — 29, Św. Łazarza nieparz. 9 — 19, Okopy 3 1, Sołtyka nieparzyste wszystkie.	ul. A. Potockiego 18
5	Kopernika parzyste 20 — 32, Lubicz nieparzyste 3 — 17, Pańska parzyste 4 — 14, Potockiego nieparz. i parz. 1 — 8, Radziwiłłowska nieparz. 3 — 35 i parzyste 20 — 28, Strzelecka 2, 4, Dr. Ludwika Zamenhoffa.	ul. Lubicz 16
6	Bosacka 3, Botaniczna, Kopernika parzyste 36 — 48 Kurkowa, Lubicz nieparz. 19—27 i parz. 16—26, Rakowicka parzyste 4 — 8, Strzelecka nieparzyste wszystkie, Zygmunta Augusta nieparz. 1 — 9 i parzyste wszystkie.	ul. Lubomirskiego 21
7	Arjańska nieparzyste wszystkie i parzyste 14 — 18, Lubicz 46, Lubomirskiego nieparz. 19 — 51, Mogilska nieparz. 1 — 5 a i parz. 2 — 10, Rakowicka nieparz. 19 — 25, Topolowa nieparzyste 27 — 35 i parzyste 18 — 52.	ul. Lubomirskiego 21
8	Arjańska parzyste 4 — 8, Bosacka nieparzyste 5 — 11, Lubicz parzyste 30 — 42, Lubomirskiego nieparz. 3 — 13, Rakowicka nieparzyste 1 — 17 i parzyste 12 — 16, Topolowa nieparzyste 9 — 23 i parzyste 4 — 12, Zygmunta Augusta 11.	ul. Topolowa 20
9	Aleja 29 Listopada nieparz. 1 — 31, Bosacka nieparz. 13 i parz. wszystkie, Kątowa, Lubicz parz. 2 — 14 ł, Pawia nieparzyste wszystkie, Plac Kolejowy, Rakowicka parzyste 18 — 26, Warszawska nieparzyste 25 — 35, Wjazd, Żelazna.	ul. Lubicz 16
10	Aleja 29 Listopada nieparz. 37 — 85 i parzyste 30 — 70, Celarowska, Czerwona, Droga nad Białuchą, Duchacka, Modrzewiowa, Mogilska 16, Olszańska, I. Osiedle Oficerskie parz. wszystkie, Prandoty, Rakowicka nieparz. 27 — 43, Sadowa, Wileńska, Wiśniowa, Żmujdzka nieparz. 3—21 i parz. 12, 16, Żytnia.	Aleja 29-go Listopada 18

VI. Okręg składa się z 19 obwodów głosowania i wybiera 13 radnych.

Lokal urzędowy VI. Okręgu Komisji Wyborczej w XVI. Szkole Miejskiej, ul. Sarego (Zielona 27)

Obw. Nr	Ulica względnie plac	Lokal głosowania
1	Józefa Dietla 74, Św. Gertrudy nieparz. i parz. 2 — 16, Jasna nieparz. wszystkie, Józefa Sarego nieparzyste 3 — 11 i parzyste wszystkie, Św. Sebastjana parzyste 4 — 12, Starowiślna nieparzyste 1 — 27.	ul. J. Sarego (Zielona) 27
2	Józefa Dietla nieparzyste 91 — 115 i parzyste 44 — 68, Berka Joselewicza 26, 28, 30, Starowiślna parz. 26 — 40, Wrzesińska.	ul. Starowislna 59
3	Św. Gertrudy nieparz. i parz. 17 — 24, Jasna parzyste wszystkie, Józefa Sarego nieparzyste 15 — 27, Św. Sebastjana nieparzyste 3 — 19 i parzyste 16 — 22, Stradomska parzyste wszystkie.	ul. św. Sebastjana 24

4	Św. Agnieszki parzyste wszystkie, Bernardyńska, Józefa Dietla 24, 40, Koletek nieparz. wszystkie i parz. 20, Podgórska (barak Zarz. bud. bul.), Rybaki, Smocza, Św. Stanisława nieparz. wszystkie, Stradomska nieparz. wszystkie.	ul. Bernardyńska 7
5	Św. Agnieszki nieparz. wszystkie, Józefa Dietla nieparzyste 1 — 5 i parzyste 2, 4 i 30 — 36, Koletek parzyste 4 — 12, Kordeckiego nieparzyste wszystkie, Paulińska 2, Św. Stanisława parzyste wszystkie.	ul. Bernardyńska 7
6	Augustjańska nieparzyste 7 — 15 i parzyste 10, Józefa Dietla nieparzyste 7 — 13, Św. Katarzyny nieparz. wszystkie, Kordeckiego parzyste wszystkie, Krakowska nieparzyste 9 — 13, Rabina Meiselsa 1, Orzeszkowej nieparzyste wszystkie, Paulińska 8, Piekarska nieparz. wszystkie, Skałeczna nieparz. 13, 15 i parz. 8—16.	ul. J. Dietla 2
7	Augustjańska 3, 4, 5, Józefa Dietla nieparzyste 15 — 41, Krakowska nieparzyste 3 — 7, Rabina Meiselsa parzyste 2 — 8, Orzeszkowej parzyste wszystkie, Paulińska parzyste 14 — 30.	ul. J. Dietla 2
8	Augustjańska nieparzyste 17, 19 i parzyste 22 — 32, Krakowska nieparzyste 29 — 39, Piekarska parzyste wszystkie, Skałeczna 2, Skawińska nieparzyste wszystkie, Węgłowa.	ul. J. Dietla 2
9	Krakowska nieparzyste 43 — 57 i parzyste 48 — 58, Mostowa 13, Podgórska parz. i nieparz. 1 b — 13, Skawińska parzyste wszystkie, Skawińska boczna, Trynitarska nieparzyste wszystkie.	Pl. Wolnica 1 a
10	Bocheńska, Gazowa nieparzyste wszystkie, Mostowa nieparzyste 1 — 5 i parzyste wszystkie, Plac Wolnica nieparz. i parz. 8 — 11, Trynitarska 18, 20, Św. Wawrzyńca nieparz. 1 — 11.	Pl. Wolnica 1 a
11	Augustjańska 18, Bonifraterska nieparzyste wszystkie, Bożego Ciała nieparzyste 23 — 31, Józefa nieparzyste 1 — 5, Św. Katarzyny parzyste wszystkie, Krakowska nieparzyste 19, 23 i parzyste 24 — 46, Plac Wolnica nieparzyste 1 — 5 i parzyste 12 a — 14, Skałeczna nieparzyste 1 — 7, Trynitarska 4.	ul. Wąska 7
12	Bożego Ciała nieparzyste 3 — 19 i parzyste 22 — 26, Józefa Dietla nieparz. 45 — 49, Józefa nieparz. 9 — 21 i parz. 2 — 8, Krakowska parzyste 4 — 18, Rabina Meiselsa 7, 9, 16, 18, Miodowa nieparz. 3—9 i parz. 2—6, Św. Wawrzyńca 12, Wąska nieparzyste wszystkie.	ul. Wąska 7
13	Bożego Ciała parzyste 8 — 14, Estery nieparzyste wszystkie, Józefa parzyste 12 — 22, Rabina Meiselsa nieparzyste 17 i parzyste 20 — 24, Miodowa nieparzyste 11 — 21, Nowa, Plac Nowy nieparz. i parz. 4 — 9.	ul. Wąska 5
14	Ciemna parzyste wszystkie, Estery parzyste wszystkie, Izaaka, Jakóba nieparz. wszystkie i parz. 6, 8, Józefa parzyste 26 — 46, Kupa, Miodowa nieparzyste 23 — 29, Plac Nowy 11, Szeroka 26, 27, Warszauera.	ul. Wąska 5
15	Bartosza, Dajwór nieparzyste 19 — 33 i parzyste wszystkie, Gazowa parzyste wszystkie, Halicka 15, 16, 17, Józefa nieparzyste 25 — 33, Plac Bawół, Przemyska nieparzyste wszystkie, Starowiślna nieparzyste 77 — 97 i parzyste 78, 80, Św. Wawrzyńca nieparzyste 13 — 41 i parzyste 16 — 40, Wąska parzyste wszystkie.	ul. Wąska 5
16	Ciemna nieparzyste wszystkie, Dajwór 3, 5, Halicka nieparzyste i parzyste 2 — 11, Jakóba 4, Lewkowa, Miodowa nieparzyste 33 — 53 a, Na Przejściu, Przemyska parzyste wszystkie, Rzeszowska, Starowiślna nieparzyste 65 — 75 i parzyste 52 — 74, Szeroka nieparz. i parz. 1—24 i 30—40.	ul. Wąska 5
17	Brzozowa parzyste 12 — 22, Berka Joselewicza nieparz. wszystkie, Miodowa parzyste 32 — 48, Starowiślna nieparzyste 47 — 57 i parzyste 42 — 50.	ul. Miodowa 36 a
18	Brzozowa parzyste 4 — 8, Józefa Dietla nieparzyste 69 — 85, Berka Joselewicza parzyste 2 — 20, Św. Sebastjana nieparzyste 27 — 33 i parzyste 28 — 36, Starowiślna nieparzyste 27 a — 45.	ul. Starowiślna 59
19	Brzozowa nieparzyste wszystkie, Józefa Dietla nieparzyste 51 — 67, Miodowa parzyste 10 — 28, Podbrzezie.	ul. Miodowa 36